

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele **Prof. Dr. JUDr. K. E.**, zastoupeného Mgr. Václavem Hajšmanem, advokátem se sídlem v Plzni, Perlova 9, za účasti **1) M. M., 2) Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2004, č. j. 24 Az 1775/2003 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 27. 4. 2004, č. j. 24 Az 1775/2003 – 37, ustanovil účastníkovi 1) pro řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 2. 2004, č. j. 24 Az 1775/2003 - 22 zástupcem stěžovatele.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost a jako důvod jejího podání uvedl, že v seznamu advokátů měl evidované sídlo na adrese Sokolov, Jednoty 1628 a mimo jiné z tohoto důvodu došlo k jeho ustanovení zástupcem účastníkovi 1), který je t. č. ve věznici v Horním Slavkově. Registrovaný údaj o sídle stěžovatele však neodpovídá skutečnosti, neboť má již delší dobu sídlo na adrese Plzeň, Perlová 9. Oznámení o této změně zaslal stěžovatel České advokátní komoře (dále jen „ČAK“) dne

14. 5. 2004 a změna zápisu sídla advokáta v registru ČAK má deklaratorní povahu. Stěžovatel také poukázal na to, že je zaměstnancem Západočeské university v Plzni, kde působí jako vedoucí katedry obchodního práva s týdenním úvazkem 42,5 hod. V Plzni stěžovatel také bydlí. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že s není sokolovským advokátem. Pro dokreslení celé situace zmínil, že jej váže povinnost vypracovat návrh rekodifikace občanského zákoníku v termínu, který si vyžaduje každodenní práci. S ohledem k tomu všemu je jasné, že se zastupování účastníka 1) objektivně nemůže věnovat tak, jak by bylo třeba. Není s to prosazovat jeho práva, resp. poskytnout mu právní pomoc způsobem zaručeným čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, což samo implikuje porušení práva účastníka 1) na spravedlivý proces. Proto navrhl napadené usnesení zrušit, věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 29 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“) je advokát povinen oznámit ČAK bez odkladu po zahájení výkonu advokacie své sídlo, způsob, jakým vykonává advokacii, jakož i další skutečnosti nezbytné pro vedení seznamu advokátů stanovené stavovským předpisem; advokát je povinen oznámit ČAK bez odkladu i změny těchto skutečností, a to do jednoho týdne poté, co nastaly.

Případy, kdy je advokát povinen a oprávněn požádat o zrušení ustanovení jsou taxativně uvedeny v § 20 odst. 1, 2 citovaného zákona. Podle odst. 1 citovaného ustanovení je advokát povinen požádat o zrušení ustanovení, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 19 a podle odst. 2 citovaného ustanovení je advokát oprávněn požádat o zrušení ustanovení, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost.

Krajský soud při ustanovení stěžovatele zástupcem účastníka 1) pro řízení o kasační stížnosti vycházel z údajů uvedených v seznamu advokátů ČAK a usnesení o ustanovení také stěžovateli dne 30. 4. 2004 doručil na adresu Sokolov, Jednoty 1628. Teprve následně dne 14. 5. 2004 zaslal stěžovatel ČAK oznámení o změně sídla a současně podal kasační stížnost. Proto tvrzení stěžovatele o tom, že má již delší dobu sídlo v Plzni, Perlová 9 hodnotí Nejvyšší správní soud vzhledem k uvedeným skutečnostem jako účelové.

Pokud stěžovatel spatřuje důvod pro zrušení svého ustanovení v tom, že nemá jako advokát sídlo v Sokolově a dále poukazoval na svou pracovní vytíženost, pro kterou není schopen poskytnout účastníkovi 1) kvalitní právní služby, nejedná se o důvody, pro které musí nebo může být podle § 20 odst. 1, 2 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů zrušeno ustanovení advokáta, neboť se nejedná o skutečnosti uvedené v § 19 citovaného zákona ani nedošlo k narušení nezbytné důvěry mezi advokátem a klientem ani se nejedná o případ, že klient neposkytuje potřebnou součinnost.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl

ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a účastníkům žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu